

Bestemteste forudsatte, at vi ikke kunde vente, at Regjeringen vilde kunne slutte sig det foreliggende Forslag. Selvsølgelig kom han til denne Betragtning, fordi Regjeringen ikke sluttede sig til et lignende Forslag ifjor; men jeg trøster mig med, hvad vi have hørt udtale i de sidste Dage for den modsatte Anskuelse. Jeg vil minde det ærede Thing om, hvad vor høitærede Kultusminister for kort Tid siden udtalte sig meget bestemt for, at nemlig netop Lovforslaget, der udgjorde noget Halvt, vare de allerheldigste. Nu er der vel Enkelte, som paastaar, hvad jeg heller ikke vil negte, at den her foreslaaede Forsørgelse er noget Halvt for Embedsmændene, men maasse det da netop kunde være det Passende og det Rette. Vi have jo ligeledes hørt, at den ærede Justitsminister har paastaet, at man maatte følge med Tiden, og at man derfor ikke — en Anskuelse, hvormed jeg ganske sympathiserer — skulde holde iaar saa bestemt paa, hvad vi holdt paa ifjor. Jeg vil altsaa deraf slutte, at Lovforslaget kan finde Billigelse iaar, uagtet det ikke kunde det ifjor. Derfor haaber jeg, at Lovforslaget maasse vil finde Billigelse hos Regjeringen, og særligt hos den høitærede Finansminister; jeg trøster mig til at forvente, at det skal faae et bedre Udfald end det, som det ærede Medlem saa sørgeligt rullede op for os.

**Søren Jørgensen:** Naar det er udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds. (C. Rimestad), at der sikkert kun vilde komme Lidet ud af dette Lovforslag, dels fordi Landstinget ikke vil gaa ind derpaa, og dels af Hensyn til Ministeren, da tror jeg ogsaa, at det maasse, hvad Landstinget angaar, vil falde vanffeligst nok at faae Noget ud deraf. Men hvad Finansministeren angaar, forekommer det mig dog virkelig at være den Mening, han forhen har gjort gjældende at vore Embedslønninger vare for store — og Pension er jo en Slags Østerløn, som følger med Embedet. — og jeg synes derfor, at der var god Grund for Ministeren til at gaa ind paa nogen Nedsættelse af Lønningerne igjennem Pensionen. Den høitærede Finansminister har tidligere udtalt, at vore Embedsløn-

ninger vare for store; thi han bemærkede, at Lønningerne havde den Evne, at de tiltrak en ikke ringe Mængde Lysthavende, og navnlig mente han, at Konkurrencen havde naaet en skadelig Høide, idet Embedsmænd vanffelig ville kunne faae Embede før i det 40de Aar eller derover. Tillige henviste han i saa Henseende til andre Lande, idet han nævnedes Sverige, Preussen, Belgien og Frankrig som Lande, hvor man ikke lønnede Embedsmændene saa høit. Han fandt, at 30 Aars Alderen var den bedste for en Embedsmand til at udføre sin Embedsforretning i, og at det altsaa vilde være til Gavn for Embederne, at Embedsmændene kom noget før i Embede, end det nu er Tilfældet. Naar jeg ser hen til de Udtalelser, der saaledes ere faldne fra den ærede Minister, kan jeg ikke forstaa, at han ikke skulde kunne gaa ind paa Lovforslaget; skulde han maasse synes, at det gaar noget vel vidt, vilde det jo kunne ændres i enkelte Punkter. Jeg mener, at det vilde være heldigt, hvis det forholdt sig med Embedsmænd som med andre Folk; vi se tidt, at det gaar saaledes med Folk i underordnede Stillinger, at naar en Mand har flere Sønner, saa giver en sig til Landvæsen, en giver sig til at være Skolelærer, og en gaar til at uddanne sig til et Haandværk. Sagen er nu den, at disse Gjerninger ere saadanne, at den ene i sig selv ikke er bedre end den anden, og det er ikke godt at vide, hvad der kan gjøre bedst Nytte; men Sagen er tillige den, at de hengive sig til en Gjerning, fordi de have Lyst til denne Gjerning. Det er, som sagt, ikke just for Fordelens Skyld, at de gjøre det, men de føle sig ligesom kaldede til en saadan Gjerning, idet de have Lyst dertil. Saaledes mener jeg ogsaa, at Embedsmænd burde gaa denne Vej, ikke just for Lønnens Skyld, men fordi de føle Kald og Lyst dertil. Men naar vi nu ansætte Pensionerne og Lønningerne saa høit, at vi friste Folk til at gaa ind paa en saadan Vej, saa mener jeg, at vi selv ere Skyld deri, og dette skulle vi se at komme bort fra. Naar det er sagt, at 2,000 Rbd. er for lidt til den høieste Pension, da det saa vilde blive vanffeligst at faae Ministre, da kan jeg ikke indse, at det vil blive Tilfældet, thi her gjælder det fuldt saavel som